

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **nezletilý B. N. L.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

- Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou v zákonem stanovené lhůtě, se žalobce domáhal, aby soud vyslovil, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí ve věci žalobcovy žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, a to ve lhůtě stanovené soudem.
- Podáním ze dne 1. 2. 2022, které soud obdržel téhož dne, žalobce soudu oznámil, že mu žalovaný dne 31. 1. 2022 předal pobytovou kartu. Žalobce zdůraznil, že podle § 169t odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) se v případě prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vzhledem k tomu, že žalovaný po podání žaloby předal žalobci pobytovou kartu, splnil tak vymáhanou povinnost. Žalobce proto vzal

svou žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného a navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.
4. Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobce, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobce zamýšlel ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.
5. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce soudu uhradil za žalobu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 400 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobci vrátí částku 1 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobci vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).
6. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., podle níž má žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li žalobce žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce předmětnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného podal důvodně, neboť žalovaný byl v době podání žaloby (3. 11. 2021) zjevně nepřipustně nečinný ve věci vyřizování žalobcovy žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, kterou žalobce podal již dne 30. 11. 2020. Na závěru o nečinnosti žalovaného nemůže nic změnit ani skutečnost, že žalovaný dne 15. 10. 2021 vydal tzv. předkládací zprávu. Vydáním rozhodnutí o žalobcově žádosti totiž podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců nelze rozumět vydání předkládací zprávy (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24), ale teprve převzetí průkazu o povolení k pobytu, k čemuž v daném případě došlo dne 31. 1. 2022, tj. po podání této žaloby. Soud proto přisvědčil žalobcovu tvrzení, že vzal podanou žalobu zpět z důvodu pozdějšího chování žalovaného.
7. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s., v důsledku čehož žalobci vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 200 Kč. Tato náhrada se skládá z částky 1 000 Kč, kterou představuje nevrácená (zkonzumovaná) část soudního poplatku, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní

paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 AT]. Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení spojených se zpětvzetím žaloby, neboť v tomto podání oproti žalobcově replice nebyla obsažena žádná relevantní skutková ani právní argumentace nad rámec argumentů žalobcem předestřených v jeho předchozích podáních. Zpětvzetí žaloby proto soud nepovažoval za důvodně vynaložený náklad právního zastoupení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 8. února 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu